

kan det overhovedet fungere i andre lande, selv i Norden, der ligger væsentlig lavere i forhold til de normer, vi har i Danmark? Det må være et første krav.

Så må det selvfølgelig være en proces over årene, at partiene og deres ordførere kommer med de drøftelser og de indstillinger i enighed, der gør, at man også kan passe det ind i en finanslov og i den økonomi, der tegner sig i årene fremover. Det er jo den rolle, finansministeren har. Og så må man jo i årenes løb drøfte med undervisningsministeren, hvordan man rent faktisk håndterer det faglige indhold og nytten af de midler, man nu engang råder over.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Så er der tre korte bemærkninger. Først fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

(Kort bemærkning):

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):
Det kan godt være, at der slet ingen SU var, eller at der var meget lidt eller til meget få, dengang finansministeren var ung. Men jeg kan afsløre over for finansministeren, at det faktisk er samme forhold, der gør sig gældende i dag.

Hvis man er på SU og bor i en af storbyerne eller København og ikke har været en af de få heldige, der får et kollegieværelse, er det faktisk ualmindelig svært at få det til at løbe rundt. Det er jo derfor, at regeringens egne rapporter om studerende viser, at 30 pct. af de studerende lever under en relativ fattigdomsgrænse.

I det eksempel fra Hvidovre, vi fik tidligere i salen, hvor huslejen svarer til netto-SU, er situationen da fuldstændig den samme, som dengang finansministeren var ung og studerende, nemlig at det er meget svært at få råd til salt til et æg. Det er meget svært at få tingene til at hænge sammen. Og det betyder altså, at pasta med ketchup er det, der kommer på middagsbordet et par gange om ugen. Sådan er virkelighedens verden også i dag.

Jeg synes ikke, det nytter, at den ældre generation bliver ved med at sige: Dengang vi var unge, var det hele meget værre, så nu skal I alle sammen holde for. Det nytter ikke. Unge mennesker skal have del i velfærden, og hele samfundet skal sådan set i fremtiden leve af, at unge får taget sig en ordentlig uddannelse.

Kl. 15.45

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Så er det hr. Thomas Adelskov og derefter hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):
Jeg kunne godt tænke mig, at finansministeren bekræftede, at det forslag, som finansministeren fremsatte til finanslov, indeholdt en pengemaskine på SU-området, der ville betyde, at man om 5 år ville have ført 300 mio. kr. ud af SU-systemet og over i statskassen til brug for mange af de andre ting, som finansministeren føler er interessante og fornuftige, og at man ikke i sit forslag ville bruge alle pengene inden for SU-rammen, at man altså vil føre penge væk fra de studerende. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg vil spørge finansministeren, om det ikke gør indtryk på ham at høre den megen tale her i dag fra partiernes ordførere om forsørgerne og særlig de enlige forsørgeres problemer, og om finansministeren, som her til morgen har fundet 170 mio. kr. et andet sted, i det tilfælde Hypotekbanken, vil være indstillet på at finde 25 mio. kr. til at gennemføre et ganske fornuftigt forslag om at forhøje SU'en for de enlige forsørgerere.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):
Nu lykkedes det ikke at få gennemført de planer, som fremgik af forslaget til finanslov, som Socialdemokraternes ordfører også talte om, om at beskære SU-niveauet for den almindelige SU-modtager. Men kan finansministeren ikke bekræfte, at uanset at det så alligevel lykkedes at holde SU'en på det hidtidige niveau, er de omkostninger, der er forbundet med at være studerende, f.eks. øget deltagerbetaling på visse uddannelser, transportudgifter osv., steget tilsvarende under den her regering, sådan at det beløb, man har til rådighed, er blevet mindre?

Så vil jeg spørge finansministeren: Hvis man nu anlægger sådan en noget for noget-tankegang, som jeg ved ligger regeringen meget på sinde, er det så ikke en forkert udvikling at gøre det mindre fordelagtigt for folk at studere, at gøre det sværere at få økonomien til at hænge sammen for studerende? Bør man ikke, hvis man skal have flere folk til at tage en uddannelse, gøre det mere fordelagtigt? Det er vel noget for noget-tankegangen i praksis på uddannelsesområdet.